

ГЛАВА 21.

И доиде въ Дѣрвіа и въ Лустра: и бѣше тамъ нѣкой оученикъ, име то мѣ Тимоѳей, сынъ на-нѣкой жена Еврейска коа то бѣше повѣрвала, а баща мѣ бѣше Влиинъ:

2 Тоа оученикъ бѣше свидѣтелствованъ (за добръ) ѿ братіа та които бѣха въ Лустра и во Іконіа.

3 И поиска Павелъ да иде той съ него: и зема та го ѿбрѣза заради Іудей те които се намерѣваха по оніа мѣста: зашто знаеха сички те че баща мѣ бѣше Влиинъ.

4 И като заминоваха презъ градовѣ те, предаваше имъ да вѣрдатъ оніа оу законѣніа, што се ѿпредѣлиха ѿ апостоли те и ѿ старѣишинъ те които бѣха во Іерусалимъ.

5 Церквѣ те прочее оутверждавахасе съ вѣрота, и кѣта дѣнь се оумножаваха въ число то.

6 И като проидоха презъ Фрѣгіа и презъ Галатійска та страна, возбрані имъ дхъ стѣи да проповѣдзатъ слово то въ (мала та) Ісія.

7 И като доидоха въ Мѣіа, покшавашасе да идатъ въ Виѳѳініа: но не ѿстави и (стѣи) дхъ.

8 И като заминаха Мѣіа, слѣзоха въ Трѣада.

9 И презъ ноцъ та се гави видѣніе на Павла: (сирѣчь) нѣкой человекъ Македонанинъ заста на предъ неговъ, и молешемсе, и говореше: замини въ Македоніа, и помогни намъ.

10 И като виде (Павелъ) видѣніе то, акіе поискахме да идеме въ Македоніа, понеже раздумѣхмѣ ѿ това, зашто ны вѣка гдѣ да имъ благовѣстиме.

11 Като се ѿвезохме прочее ѿ Трѣада, доидохме право въ Самоѳракъ. а въ Ардгіатъ дѣнь въ Неаполь:

12 И ѿ тамъ въ Філіппы, който е первый градъ на таа часть Македонска, и Римска Колоніа. и преседѣхмѣ нѣколко днѣ въ тоа градъ.

13 И въ дѣнь сѣвкѣтенъ излѣзохмѣ вжнъ изъ градъ при една рѣка, гдѣ то бѣше обѣчан да се молатъ, и като седнахмѣ разговарахмѣсе съ женѣ те които се бѣха собрали тамъ.

14 И една жена ѿ градъ Фѳатірскій име то и Лѳдіа, коа то предаваше: порфѳура, и почитасе Бога. слѣшаше: на коа то гдѣ ѿвори срдцѣ то да внимае на оніа словеса които говореше Павелъ